

Wass Albertre emlékezünk 2011-ben

Wass Albert velünk élő hagyatékával, írásaival emlékeztünk – a világ minden táján az őt szerető, műveit olvasó barátokkal, Wass Albert körökkel, mindazokkal, akik az elmúlt évek során irodalmi műsorokat szerveztek, szobrokat emeltek, akik emlékhelyeket tartanak fenn, és friss virágokat helyeznek el az író marosvécsi nyugvóhelyén.

Mi, magyar keresztények hálát adhatunk Istennek, hogy minket vele megajándékozott, benne szószólót adott, aki a szabad világban írásaival bátran harcolt rabságban sanyalódó magyar nemzetéért, külön is az Erdélyi magyarokért. Értékeljük a még mindig feltáratlan, óriási életművet, azt a magyar író, aki a hűség bilincsében hagyományozza át történelmi értékeinket, kulturális emlékeinket – édes anyanyelvünkön.

Minden írásával növeli önbecsülésünket és veszteséghez szokott szívünket győzelem-tudattal erősíti. Ma is nagyon időszerű a nekünk szóló tanítása – mindennapi dolgokról és rendkívüli értékekről egyaránt. A szabadságról ezt tanítja: Nem az a szabadság, hogy úgy élhatsz, mint egy diktátor és kedved szerint érvényesítheted a benned felgyülemlett gyűlöletet. Szabadság az, hogy nincs diktátor fölötted más, csak a Teremtő Rend. És hogy a gyűlölet ellen megvédelmezheted magadat a szeretettel.” (Wass Albert: Te és a világ) A gazdagság és szegénység ismérveiről ezt mondja: „amit az ember kevésnek érez, az valóban kevés. Az ilyen emberek nem érnek rá örvendeni a napfénynek, a víznek, a levegőnek, a virágoknak, az ételnek. Nem érnek rá egyszerűen, mert éjjel-nappal gondok között futkonak, hogy miképpen szerezhethéne még több pénzt... Gazdag az, aki örvendhet a napfénynek, a víznek, a szépnek, a virágoknak, örvendhet a családjának, a gyermekeinek és annak, hogy az ember él. Ha van öröme az életben: gazdag. Ha nincs öröme: Szegény.” (Wass Albert: Te és a világ) Wass Albert a mi tanítómesterünk.

Az író egyik késői írása hozzánk szóló parainesis: „TEGNAPUNK – visszahozhatatlanul múlttá változott. HOLNAPUNK – napról-napra előttünk szalad, akár a délibáb. MA – az egyetlen kincsünk, lehetőségünk, Istenadta alkalmunk a jóra. Használjuk okosan, mielőtt tegnappá változva ez is eltűnik.” Az író ezt a néhány sort kézírással fűzte hozzá: Mindazoknak a hűséges barátoknak, akik több száz levélben erőt, egészséget és további kitartást kívántak nekem s buzdító szavakkal felmelegítették körülöttem a világot, ezúton mondok köszönetet hűséges szeretetükért. Ami erőm volt, azt belőlük merítettem. A kitartáshoz ők adtak buzdítást. Minden sikerem az ő sikerük, tulajdonképpen: a hűségeseké. Áldja meg a Magyarok Istene mindnyájukat! Astor, 1989

Köszönjük Wass Albertnek az olvasás gyönyörűségét, egyben a közösségteremtő felelősség átérzését, amellyel megajándékoz bennünket. A százhárom éve született író életműve gazdag kútfő, melyből ma is merítünk. A gazdag, de megtört életút tizenhárom éve ért véget – megpihent az idegenbe sodort magyar vándor. Utolsó kívánságát, így írja le egy késői írásában: Szeretnék még egyszer fenn állni az egyik gerincen, s a bőgő bikák fenséges koncertjét hallgatni. Még egyszer lefelé futni a meredek lejtőkön, számhoz emelt kürttel s szívemben a nagy vadászat izgalmával. Aztán békében így szólhatnék: Köszönöm, Uram, hogy olyan nagyszerű életem volt. Készen állok arra, hogy továbbmenjek a következő vadászmeződre!” Szülőföldjére ugyan nem térhetett haza, mégis hazaért – és azok szívében él, akik körében megbecsülés és tisztelet övezi, akik ápolják és továbbadják a Hagyatékot. És azon a másik vadászmezőn, ahol az igazi tündérföldet megtalálta, csak jóban van része. Ott már nem utasítják el, nem zárják ki, és nem üldözik igaztalan vádakkal, sőt, örökös ünneplésben és megbecsülésben van része, és onnan örömmel tekint le ránk.

Kívánom, hogy szeretett nemzete, szülőföldje, ősi hazája az ő hitéből merítsen reménységet és szeretet, és igaz magyarként megmaradjon a Pilis szivedobbanásában, a Kárpát-medencében és szerte e nagy világban. Legyünk mind látó emberekké – Wass Albert hű tanítványai, Krisztusi utat járva, magyar örökségünket megbecsülve és továbbhagyományozva.

Dr Lukácsi Éva lelkesz
[ErdélyMa](#)